

EXPUNERE DE MOTIVE

“PLEDOARIE PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT”

Propunere legislativa pentru introducerea a trei ore de Educație Fizică în planul cadru de învățământ și respectarea recomandării Parlamentului European referitor la Educația Fizică în școală

Motto: „Sportul dă zile vieții și viață zilelor”.

„Dacă dorești să ai un copil inteligent, dotat, trebuie să-i dezvolți forța pe care inteligența i-o va cultiva, să-l faci sănătos și robust pentru a-l face înțelept și cu judecată...lasă-l să lucreze, obișnuiește-l să activeze. Să ai grijă să se miște mult. Să fie un om puternic trupește, în curând va deveni puternic și intelectual”, spunea J.J. Rousseau

Rezumat:

Realizarea acestui demers a fost impusă de necesitatea de a reacționa într-un mod concret la deciziile legate de orele de educație fizică și sport, decizii care din păcate s-au dovedit a fi inadecvate și nerealiste, în totală neconcordanță cu nevoile populației școlare. În același timp, prin această acțiune, dorim să aducem în atenția populației și factorilor de decizie, rolul educației fizice și sportului în societatea românească modernă, ca factor de sănătate, educație și integrare socială.

ARGUMENT:

Activitățile motrice cu caracter formativ-educativ se confruntă cu pericole și provocări nou-apărute, care au impus acest gen de acțiune:

1. statisticile asupra stării de sănătate a populației, cu deosebire a populației tinere, evidențiază creșteri îngrijorătoare ale ratei morbidității, sedentarismul și obezitatea, în special, constituindu-se drept factori favorizanți în apariția diferitelor afecțiuni fizice și psihice;
2. perspectivele unei sănătăți precare și diminuarea capacității motrice a populației pun în pericol dezvoltarea economică durabilă și siguranța națională;
3. diminuarea percepției asupra rolului formativ al educației fizice și sportului, reflectată în reducerea numărului de lecții de educație fizică din curriculum nucleu, pentru anumite categorii de elevi, și a timpului alocat practicării sportului;
4. reducerea alarmantă a numărului de copii și tineri care practică sportul, sub diferite forme;
5. scăderea performanțelor sportive ale României pe plan internațional, mai ales în competițiile majore - Jocuri Olimpice, Campionate Mondiale și Campionate Europene;

6. lipsa de consecvență în aplicarea legislației în vigoare privind educația fizică și sportul, precum și dizarmonia punctelor de vedere ale factorilor de decizie (ministere, agenții etc.);

Din nefericire, marcat de tehnologia modernă, de lumea virtuală care l-au înlănțuit în spațiul închis al locului de muncă sau al casei, omul contemporan s-a depărtat de natură, de arenele sportive. Faptul că mulți copii „practică” astăzi diferite ramuri sportive pe calculator, în timp ce sunt „scutiți” de către părinții excesiv de protectori de orele de educație fizică desfășurate în școală reprezintă un fenomen social real și deosebit de primejdios. Această realitate constituie un semnal de alarmă pentru toți factorii implicați în procesul de formare a tinerei generații. De aceea, cercetătorii din domeniul psihologiei sportului au un rol esențial nu doar în conturarea unor concepte și metodologii specifice, ci și în readucerea în atenția societății a celebrului dicton al lui Juvenal: „**Mens sana in corpore sano**”.

Timpul petrecut în fața calculatorului și a televizorului crește direct proporțional cu vârsta, iar timpul petrecut în aer liber scade odată cu înaintarea în vârstă. Este îngrijorător faptul că în zilele de vacanță, în zilele de la sfârșitul săptămânii, elevii stau în fața calculatorului și a televizorului peste 10 ore, de cele mai multe ori fiind asistați de către părinți cu care vizionează nu numai emisiuni potrivite vârstei lor.

Din diverse motive copiii preferă să stea în casă în detrimentul activităților în aer liber, iar cei care nu au calculator în casă preferă să-și petreacă timpul liber în cluburi sau la prieteni. Foarte rar ies însoțiți de părinți la plimbare în aer liber sau practică împreună cu părinții exerciții fizice.

Este bine știut că, educația fizică desfășurată atât la nivel de învățământ primar cât și la nivel de învățământ gimnazial, liceal sau chiar universitar îndeplinește un rol deosebit în procesul de formare și dezvoltare a personalității copilului. Specialiștii din domeniul psiho- pedagogic recunosc valențele formative în plan biologic, motric, psihic și social ale acestei discipline.

Putem afirma că societatea românească, datorită nivelului de educație redus, dar și datorită greutăților financiare cu care se confruntă are o poziție rigidă, de indiferență sau chiar de respingere față de necesitatea practicării zilnice a exercițiilor de mișcare, de întreținere, motivând de cele mai multe ori lipsa timpului necesar ori greutățile de ordin material cu care se confruntă.

Mărturii ale profesorilor de educație fizică, “beneficiarii” direcți, împreună cu elevii, ai ultimelor hotărâri guvernamentale referitoare la educație fizică și sport în România:

În conformitate cu Ordinul nr. 3309 din 2.03.2009, specialitatea educație fizică a fost ciuntită din planurile de învățământ, fiind introdusă în trunchiul comun, la majoritatea elevilor de liceu, o singură oră de educație fizică pe săptămână. Conform unor precizări sosite ulterior, pe lângă unica oră de educație fizică din trunchi, elevii pot beneficia,

opțional, dar în afara orarului, fără nici un fel de obligativitate, de încă una sau mai multe ore de educație fizică, care se vor putea desfășura în cadrul orelor de ansamblu sportiv sau de formații sportive, care vor fi organizate în funcție de oferta școlii respective, de posibilitățile acesteia legate de bazele sportive și de resursele umane – profesorii, care ar urma să conducă aceste activități. Este deja luna noiembrie a primului an școlar în care se aplică aceste măsuri “sclipitoare”. În calitate de profesori de educație fizică la unele dintre liceele care au fost afectate de aceste schimbări operate în programul elevilor, am constatat următoarele:

1. Unica oră de educație fizică prevăzută în trunchiul comun este absolut insuficientă pentru ca un copil să ajungă să-și însușească la un nivel cât de cât acceptabil competențele pe care acesta ar trebui să le aibă la sfârșitul ciclului liceal, așa cum sunt cuprinse în programele de educație fizică elaborate de către Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, pentru o singură oră pe săptămână.
2. Lipsa obligativității participării la orele de educație fizică suplimentare determină o foarte slabă participare a elevilor la aceste forme de activități, aceasta și pe fondul lipsei de educare și informare a populației școlare cu privire la importanța și rolul mișcării în dezvoltarea psihosomatică a elevilor, în integrarea lor socială, în definirea și formarea caracterului viitorului adult, în conformitate cu principiile sănătoase ale vieții în contextul existenței acestora ca cetățeni europeni educați, sănătoși și informați.
3. Scoaterea în afara orarului a orelor de ansamblu sportiv, a determinat în rândul elevilor o stare de nedumerire, pentru că cei mai mulți dintre ei conștientizează totuși faptul că au nevoie să facă mai multă mișcare. În același timp, la începutul anului școlar au fost atât de mulți doritori să se înscrie la orele de ansamblu sportiv, încât ne-a fost greu să facem față cererilor. Elevii au constatat însă ulterior că nu se pun absențe, că nu se pun note și mai mult decât atât, activitățile de la ansamblurile sportive aveau loc în afara cursurilor, adică după ce petrecuseră deja 6 ore la școală, sau înainte de programul școlar (pentru cei care învață după – amiază). Asta i-a determinat încet-încet să vină din ce în ce mai puțini la orele de ansamblu sportiv. Din punctul nostru de vedere, al profesorilor de educație fizică, nu avem ce să ne reproșăm. Am pus la dispoziția elevilor tot ceea ce liceele puteau oferi, precum și tot ceea ce priceperea noastră ne putea ajuta. În primul rând am pus mult suflet și am urmărit să venim în întâmpinarea dorințelor elevilor. În această privință dorim să se știe că o spunem răspicat: **EXISTĂ FOARTE MULȚI PROFESORI CARE DORESC SĂ-ȘI FACĂ MESERIA, CARE AU FĂCUT DIN ACEASTĂ NOBILĂ ACTIVITATE UN ȚEL AL VIEȚII, PROFESORI PENTRU CARE CEEA CE FAC PE TERENUL DE SPORT ESTE O ADEVĂRATĂ PASIUNE!** În al doilea rând, elevii au avut de optat între: fotbal, baschet, handbal, volei, tenis de masă, fitness, gimnastică aerobică, stretching, etc. În ceea ce ne privește pe noi, inițiatorii acestui demers, putem spune că avem numărul de elevi care să participe la orele de

ansamblu sportiv și formații sportive, astfel încât catedrele noastre să nu fie amenințate. Marea problemă este însă aceea că, dacă facem un calcul simplu al procentului din numărul total de elevi care nu face decât o singură oră de educație fizică pe săptămână (peste 85%), constatăm că declarațiile doamnei ministru Andronescu, cea care a inițiat aplicarea acestor măsuri aberante, cum că elevii vor face între 3 și 5 ore de educație fizică pe săptămână, sunt total neadevărate.

Acest document dorește să stimuleze elaborarea unor politici sociale și a unor strategii de dezvoltare la nivel național și local, pentru încurajarea și sprijinirea diferitelor forme de practicare a educației fizice și sportului. De aceea dorim să prezentăm acest fenomen al educației fizice și sportului privit în ansamblu, ca specialiști conștienți de importanța acestuia în viața societății în care trăim.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL - UN DREPT FUNDAMENTAL AL OMULUI

Educația fizică și sportul reprezintă drepturi fundamentale ale omului, recunoscute de marile organizații internaționale. În *Declarația Universală a Drepturilor Omului* (ONU, 1948) se stipulează faptul că orice persoană are dreptul la educație, în scopul dezvoltării depline a personalității sale.

În *Scrisoarea Internațională privind Educația Fizică și Sportul*, UNESCO (1978) stabilește, la articolul 1, că aceste activități reprezintă „un drept fundamental al tuturor”, iar exercitarea lui are multiple efecte asupra stării de sănătate și a dezvoltării personalității oamenilor.

În *Convenția asupra Drepturilor Copilului* (ONU, 1989), în *Convenția împotriva Discriminării în Educație* (ONU, 1960), în alte tratate și declarații, educația fizică și sportul sunt considerate activități prin care se asigură dreptul la educație.

În baza experienței acumulate în cursul *Anului European al Educației prin Sport* (2004), Comisia Europeană încurajează sprijinirea activităților fizice și sportive prin intermediul diferitelor inițiative politice, în domeniul educației și al formării.

În România, *Legea învățământului nr. 84/1995* precizează, la art. 4, că învățământul are ca finalitate formarea personalității umane, inclusiv prin „[...] educație fizică, educație igienico-sanitară și practicarea sportului”, aspecte întărite prin *Legea Educației fizice și sportului nr. 69/1999*, care stipulează că acestea reprezintă activități de interes național, sprijinite de stat. Astfel, „Practicarea educației fizice și sportului este un drept al persoanei, fără nici o discriminare, garantat de stat, iar autoritățile administrative, instituțiile de învățământ și instituțiile sportive au obligația de a sprijini educația fizică, sportul pentru toți și sportul de performanță, și de a asigura condițiile de practicare a acestora”.

În consecință, există cadrul conceptual și legal prin care se recunoaște rolul social al acestor activități și prin care se asigură premise pentru desfășurarea lor.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL - COMPONENTE ALE EDUCAȚIEI GENERALE

În cadrul caracterului global al educației, educația fizică și sportul prezintă conținuturi și sarcini specifice, cu influențe de sistem asupra individului, în plan fizic, motric, intelectual, estetic și moral. În același timp, educația fizică și sportul pot fi considerate drept forme speciale de educație prin fizic, care conduc nu doar la finalități biologice, ci și la importante aspecte psihologice și sociale.

Educația formală și informală beneficiază de valorile transmise prin educație fizică și sport, cum sunt acumularea de cunoștințe, motivație, aptitudini, dispoziția de a depune eforturi personale, precum și de calitățile sociale, cum sunt munca în echipă, solidaritatea, voluntariatul, toleranța și fair-play-ul, totul într-un context multicultural.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL - COMPONENTE ALE EDUCAȚIEI PERMANENTE

Datorită marii lor accesibilități, educația fizică și sportul se practică sub cele mai diferite forme, însoțind omul de la naștere până la bătrânețe, *creând astfel un stil de viață echilibrat și sănătos*. Educația fizică și sportul dispun de strategii de aplicare și metode adaptate pentru realizarea obiectivelor diferențiate, pentru fiecare vârstă. Incluse în educația permanentă acestea acționează în sistem global, fizic, psihic și cultural favorizând integrarea socială a oamenilor indiferent de rasă, cultură sau orientare politică.

Educația fizică și sportul sunt totodată factori de consolidare a rezistenței la inconvenițele vieții moderne, o bogăție comună cu profund caracter educativ pe parcursul întregii vieți, reprezentând un tonic pentru activitățile de timp liber individuale sau în grup.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL PENTRU SĂNĂTATE

Promovând respectul pentru organismul propriu și al altora, educația fizică și sportul se constituie în forme de educație pentru sănătate. Omul este, în primul rând, o ființă biologică ale cărei componente structural-funcționale sunt, în mod general și specific, influențate prin educație fizică și sport. Funcția de optimizare a potențialului biologic reprezintă, de fapt, punctul de plecare al tuturor influențelor exercitate asupra organismului uman.

O solicitare adecvată, din punct de vedere cantitativ și calitativ, în educație fizică și în antrenament sportiv, conduce la modificări morfologice și funcționale relevante, care permit o mai bună adaptare a individului la cerințele vieții cotidiene.

Organizația Mondială a Sănătății promovează, prin programul „Viață activă” (1998), importanța practicării sistematice a activităților fizice pentru sănătate, cu prioritate la copii și tineri. Cercetările au arătat că exercițiul fizic, practicat pe termen lung, îmbunătățește sănătatea fizică și mentală, având o contribuție pozitivă la procesul de învățare și dezvoltare a personalității, la reducerea riscului apariției afecțiunilor fizice și psihice asociate stilului de viață modern. În acest sens, se recomandă practicarea a cel puțin 30 de minute, zilnic, de activitate fizică, ce necesită efort moderat - pentru adulți, și

60 de minute -pentru copii.

Lipsa de activitate fizică conduce la excesul de greutate, favorizează apariția obezității și a unor afecțiuni cronice, precum bolile cardiovasculare și diabetul, care afectează calitatea vieții, pun în pericol viața persoanelor și creează probleme economiei și bugetului alocat sănătății (*Cartea Albă privind Sportul, Comisia Comunităților Europene, 2007*). Studiile efectuate în diferite țări evidențiază că fiecărui dolar investit pentru educație fizică și sport îi corespunde o reducere de 3,8 dolari pentru cheltuielile medicale (*Declarația de la Punta del Este a Miniștrilor Educației, 1999*). Nu întâmplător, există concepția potrivit căreia „sportul dă zile vieții și viață zilelor”.

În aceste condiții, domeniul educației fizice și sportului trebuie să își asume, cu mai multă vigoare, rolul de promotor al stării de sănătate, pe de o parte, prin competențele complementare ale specialiștilor (profesori, antrenori, kinetoterapeuți), și, pe de altă parte, prin impunerea unor programe-cadru profilactice, pe categorii de vârstă, în direcția realizării obiectivelor specifice ariei de competență a specialiștilor.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL - COMPONENTE ALE CULTURII ȘI CIVILIZAȚIEI UMANE

Domeniul educației fizice și sportului definește un univers al creațiilor umane de natură morală, intelectuală, estetică, ce își găsesc locul convenit în ansamblul general al valorilor culturale. Ca act de creație valorică, deci ca act de cultură, educația fizică și sportul reliefează o nouă semnificație a corpului uman, o îmbinare armonioasă între cultura spiritului și acțiunea propriu-zisă.

Educația fizică și sportul își aduc o contribuție originală la educația culturală prin promovarea frumuseții corpului, prin expresivitatea mișcărilor și prin calitatea relațiilor interumane pe care le implică.

Funcția culturală a acestor activități se exprimă și prin momentele de sublim pe care le relevă marile spectacole sportive, de exemplu, festivitățile de deschidere și închidere a Jocurilor Olimpice, care provoacă o intensitate emoțională greu de egalat. De asemenea, sublimul apare, adeseori, și ca atribut al naturii, care „găzduiește” performanța sportivă, valorile estetice ale acesteia fiind solidare cu acțiunea sportivă.

Putem aprecia că dezvoltarea culturii universale s-a realizat și prin îmbogățirea culturii fizice, care presupune un ansamblu de idei, convingeri, obiceiuri, instituții, discipline științifice, opere artistice etc. Toate aceste elemente creează legătura intrinsecă între educație fizică, sport și cultură, care unește, într-un limbaj comun, diferite arii geografice și sociale

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL - DOMENII ALE CUNOAȘTERII ȘTIINȚIFICE

UNESCO (1978) consideră că aportul științei este indispensabil în dezvoltarea educației fizice și sportului. Importante evenimente științifice, organizate la nivel internațional, au promovat contribuția științelor la dezvoltarea cunoașterii în acest domeniu.

Acumularea de informații, în aria educației fizice și sportului, a condus la constituirea și consolidarea unui sistem de științe care studiază motricitatea umană,

contribuind la creșterea eficienței educaționale a acestor activități, exprimată prin performanțe sportive superioare și printr-o capacitate specifică de adaptare la solicitări fizice și psihice. Acest proces a condus la constituirea și impunerea unei noi ramuri a cunoașterii științifice - *Știința Sportului*, care are caracter integrativ și interdisciplinar, și analizează sistemic fenomenul sportiv.

O retrospectivă a performanțelor, în diferite ramuri de sport, evidențiază progresul constant al acestora, progres care nu ar fi fost posibil fără o cercetare științifică temeinică. Autoritățile Statului trebuie să sprijine cercetarea științifică destinată dezvoltării performanței umane - fizice, motrice și psihice.

EDUCAȚIA FIZICĂ ÎN ȘCOALĂ ȘI ANGAJAMENTUL PENTRU CALITATE

Prin educația fizică din școală, se asigură formarea de cunoștințe, deprinderi practice și intelectuale, precum și însușirea de valori etice, care contribuie la dezvoltarea capacității de integrare socială a individului.

Manifestul F.I.E.P. (Federația Internațională de Educație Fizică) 1970 și Asociația Europeană de Educație Fizică, prin Declarația de la Madrid (1991), a argumentat, prin studiile efectuate pe copii și tineri de diferite vârste, necesitatea practicării sistematice a educației fizice și sportului cel puțin 1 oră pe zi, până la vârsta de 12 ani, și cel puțin 3 ore pe săptămână, pentru copiii mai mari de 12 ani și pentru adolescenți. Prevederile UE consemnează, de asemenea, necesitatea celor 3 ore de educație fizică obligatorii pe săptămână.

În regulamentul de aplicare a *Legii nr. 69/1999*, se menționează obligativitatea asigurării, prin programul școlar, a unui număr de 3 ore de educație fizică pe săptămână, pentru elevii din clasele I-XII. Acest număr de lecții asigură un optim de stimulare pentru producerea de modificări adaptative, morfologice și funcționale.

Specificul calitativ al educației fizice nu constă în faptul că se depune un efort fizic, ci în obiectivele urmărite, în modul în care această activitate se desfășoară și în accentul pus pe valoarea formativă a conținutului instruirii. Astfel, subiectul care participă la lecția de educație fizică reacționează printr-o conduită complexă, care înglobează deprinderile motrice, condiția fizică, cunoașterea și plăcerea pentru mișcare.

De asemenea, evidențiem faptul că educația fizică și sportul în școală nu reprezintă scopuri în sine, ci contribuie la realizarea finalităților generale ale educației, alături de celelalte discipline din curriculum-ul școlar.

În același timp, trebuie să existe preocuparea permanentă a profesorilor de educație fizică de a asigura un conținut atractiv pentru lecțiile organizate, astfel încât educația fizică școlară să pună bazele educației fizice permanente, care înseamnă un stil de viață, un mod de a gândi și de a acționa în beneficiul propriu și în interesul societății.

Dimensiunea temporală a educației fizice și sportului impune reconsiderarea acestora ca activități, în sensul prelungirii lor de la etapele școlarității la celelalte etape de dezvoltare, astfel încât ele să devină un continuum care însoțește individul din primii ani ai vieții până la senescență.

SPORTUL – LABORATOR DE EXCELENȚĂ UMANĂ

Adevărata imagine a sportului este dată de însăși viața socială, care îl plasează alături de marile preocupări cum sunt cele de natură educațională, economică, culturală, ideologică, științifică, de apărare și ordine publică întregind o concepție care îi recunoaște valoarea. Esența sportului este competiția, care s-a dezvoltat sub aspect istoric pe parcursul evoluției societății și prin care se comparau performanțele fizice, inteligența și capacitatea de creație.

Accesibilitatea sportului la cele mai diferite vârste, din copilărie la bătrânețe, îl plasează în rândul celor mai accesibile forme de educație și factori de sănătate. Sintagma *Sportul pentru toți* oglindește acest drept al tuturor oamenilor de a practica sportul pentru recreere, întreținere, reeducare motrică sau pentru marea performanță.

Sportul de performanță este un adevărat laborator de excelență umană, atât în ceea ce privește sănătatea, cât mai ales în dezvoltarea capacității de performanță. Acesta constituie un teritoriu în care ființa umană caută perfecțiunea și pe care de multe ori o realizează spre încântarea sa și a milioanele de admiratori.

În relațiile socio-culturale ale umanității, compararea performanțelor ocupă un loc important. Multe națiuni, de pe toate continentele, depun eforturi pentru a fi reprezentate în marile confruntări internaționale, pentru a-și face cunoscute performanțele. Sportul devine un adevărat ambasador, un simbol al prestigiului individual și al națiunii căreia îi aparține sportivul.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL - MEDII EDUCAȚIONALE PENTRU PREVENIREA ȘI COMBATEREA DISCRIMINĂRII ȘI EXCLUZIUNII SOCIALE

Educația fizică și sportul își aduc o contribuție esențială la coeziunea economică și socială, precum și la formarea unei societăți mai bine integrate, ele promovând sentimentul apartenenței la un spațiu socio-cultural comun. Aceste roluri sunt și mai relevante pentru categoriile de persoane defavorizate, grupurile insuficient de bine reprezentate, persoanele cu nevoi speciale, imigranți etc. Practicarea exercițiilor fizice trebuie să se desfășoare fără discriminări, prin asigurarea accesului egal al femeilor și bărbaților, indiferent de rasă, religie, opinie politică, origine națională sau socială. În acest sens, *Comisia Europeană* încurajează punerea la dispoziție a spațiilor destinate practicilor sportive și activităților fizice, ca instrumente de interacțiune socială pozitivă. Pe de altă parte, se subliniază contribuția sportului la crearea de locuri de muncă și la creșterea economică, dar și la revitalizarea unor zone defavorizate.

Mediul socializant al educației fizice și sportului oferă modele de comportare transferabile în viața cotidiană. Coeziunea socială, toleranța reciprocă, integrarea etnică și culturală sunt, în mare măsură, efecte ale practicării exercițiilor fizice, sub diverse forme.

Prin educație fizică și sport sunt combătute atitudinile rasiste, xenofobe și de excludere a celor mai puțin dotați fizic și motric. Tendința demografică de creștere a numărului de persoane vârstnice trebuie să conducă la o viziune inovatoare, în ceea ce privește locul și rolul educației fizice și sportului în diminuarea efectelor îmbătrânirii. În același timp, practicarea exercițiilor fizice contribuie la recuperarea persoanelor cu diferite tipuri de dependență (droguri, medicație în exces, alcool), favorizând reinsertia lor socială.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL - FACTORI DE INTEGRARE SOCIALĂ PENTRU PERSOANE CU DIZABILITĂȚI

Prin metode și mijloace specifice, educația fizică și sportul asigură un mediu educațional accesibil, cu puternice influențe formative și educative asupra persoanelor cu dizabilități.

Comisia Europeană cheamă Statele membre și organizațiile sportive să își adapteze infrastructura, pentru a permite accesul acestor persoane în bazele sportive și, implicit, participarea lor la programe și competiții special concepute.

În ultimii ani, educația fizică și sportul adaptat s-au impus ca subsisteme cu obiective specifice diferitelor tipuri de deficiențe. Structurile motrice adaptate, regulile specifice, resursele materiale și organizatorice modificate permit facilitarea exprimării acestor persoane, conform propriilor abilități și capacități. Pe de altă parte, în acest mod, sunt posibile efectele terapeutice-compensatorii și de dezvoltare, care permit crearea unei noi imagini de sine, favorabile integrării sociale.

Programele moderne de educație fizică și sport adaptat promovează educația incluzivă, prin cuprinderea, în activități comune, a persoanelor cu și fără dizabilități.

EDUCAȚIA FIZICĂ ȘI SPORTUL - CADRU DE COOPERARE INTERNAȚIONALĂ

Educația fizică și sportul creează un nou cadru de cooperare între popoare, prin transformarea culturii războiului, a violenței și discriminării într-o cultură non-violentă, a toleranței și solidarității.

Activitățile fizice favorizează, prin modul lor specific de organizare, stabilirea de contacte interumane, de dialog intercultural și de cooperare internațională. Sportul, prin mijloacele lui specifice, favorizează respectarea unor reguli comune, depășind barierele geografice, politice, sociale și economice.

Existența organismelor sportive internaționale face posibilă afilierea reprezentanților diferitelor națiuni și stabilirea unui dialog structurat, pentru dezvoltarea practicilor și culturii sportive, la care participă federațiile de specialitate, organizațiile sportive tutelare, comitetele olimpice naționale, alte organizații europene și internaționale, precum și alți factori implicați în domeniul sportului, inclusiv partenerii sociali.

Cooperarea internațională este condiția universală de dezvoltare echilibrată a educației fizice și sportului în toate țările. Expresia acestei cooperări o reprezintă *Cartea Albă a Sportului*, care prevede acțiuni de orientare a activităților Comisiei Europene, legate de acest domeniu.

SPECIALIȘTII DOMENIULUI - FACTORI DE PROMOVARE A EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI

Rolul cel mai important, în promovarea educației fizice și sportului, îl are resursa umană implicată, respectiv: profesori de educație fizică și sport, antrenori, manageri, cercetători, medici, psihologi, pedagogi, sociologi etc. Experiența ultimilor ani a demonstrat necesitatea unei schimbări în mentalitatea specialiștilor, care să vizeze noi

modele de analiză, explicație, interpretare și aplicare a cunoștințelor specifice domeniului.

În contextul social actual, profesorul de educație fizică și antrenorul exercită un ansamblu de atribuții, date, în primul rând, de poziția de educator, iar apoi de profilul specializării acestora. Ei au rolul de a garanta contribuția educației fizice și sportului la îndeplinirea obiectivelor generale ale educației și a celor specifice domeniului. Se impune reconsiderarea permanentă a pregătirii lor inițiale și continue, astfel încât acestea să răspundă pe deplin noilor cerințe sociale.

ROLUL AUTORITĂȚILOR STATULUI ÎN DEZVOLTAREA EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI ȘI ÎN ASIGURAREA CONDIȚIILOR PENTRU DESFĂȘURAREA ACESTORA

Rolul principal, în procesul de dezvoltare a educației fizice, îi revine *Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului*. De buna cooperare a acestei instituții cu alte organe ale Statului (Parlament, ministere, agenții, instituții publice, județene, consilii locale etc.) depinde funcționarea eficientă a sistemului național de educație fizică și sport. Funcțiile acestora se desfășoară în următoarele direcții:

1. asigurarea cadrului legislativ, pentru buna desfășurare a educației fizice și sportului la toate vârstele și nivelurile, precum și urmărirea cu consecvență a aplicării legilor existente;
2. punerea în practică și supravegherea permanentă a realizării prevederilor „Protocolului privind asigurarea cadrului de colaborare, în vederea dezvoltării continue și a funcționării performante a sistemului național de educație fizică și sport”, încheiat în 2007, între Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, Agenția Națională pentru Sport și Comitetul Olimpic și Sportiv Român;
3. elaborarea, de către MTS, a Strategiei generale de organizare și dezvoltare a activității de educație fizică și sport din România, pe perioada 2009-2012;
4. dezvoltarea continuă a bazei materiale pentru educație fizică și sport, la care să aibă acces toate categoriile de cetățeni;
5. elaborarea de programe care să constituie cadre eficiente pentru practicarea sistematică a exercițiilor fizice, de către toate categoriile de cetățeni.

Acțiunile autorităților Statului, în domeniul educației fizice și sportului, trebuie să vizeze ca România să devină o țară cu o populație sănătoasă, viguroasă, bine educată, o țară a excelenței pe plan sportiv, vizibilă în lume prin valorile sale.

Școala trebuie să ofere căi cât mai variate de practicare a sportului pentru toți elevii, inclusiv pentru cei performanți, care să poată participa la competiții interscolare la diverse sporturi, de echipă sau individuale. Așa se întâmplă în Statele Unite, în țările Uniunii Europene și în numeroase alte țări.

Ne întrebăm până când MECTS va continua să ia decizii care scot România de pe harta țărilor cu un învățământ competitiv? Până când va fi încălcat de către autorități dreptul elevilor la educație și cunoaștere? Cum de ajung să ia decizii privind educația

elevilor din România persoane care dovedesc în mod repetat o totală lipsă de viziune și care sunt, în mod evident, inamici ai principiilor unei educații moderne? De unde apar acești oameni tocmai la conducerea forurilor superioare și ce fel de idealuri educaționale servesc?

Orice fel de măsuri și reforme ar fi inițiate în privința învățământului românesc trebuie să aibă în vedere recomandările și documentele europene privitoare la principiile educaționale care trebuie urmate pentru a asigura un învățământ competitiv.

Conform unor studii, numărul persoanelor supraponderale din Uniunea Europeană este de 14 milioane, din care peste trei milioane copii. Cauzele acestei cifre îngrijorătoare sunt dieta nepotrivită și lipsa activităților fizice. În noiembrie 2007, Parlamentul European și-a îndreptat atenția asupra raportului prezentat de deputatul Pál Schmitt cu privire la educația fizică.

La întrebarea „se practică suficiente activități sportive în școli?“, răspunsul dat de cetățenii europeni a fost „nu“. Documentul a identificat o serie de probleme de importanță majoră: prea puțin timp acordat sportului și scăderea mediei de timp alocat activităților sportive la 109 minute pe săptămână în școlile primare și 117 în liceu. Ambele cifre sunt în cădere liberă începând cu 2002. Alte deficiențe constatate: opțiunile sportive în școli nu sunt suficient de interesante pentru a motiva elevii, activitățile sportive practicate au un înalt grad de competitivitate, lipsa de coordonare dintre sportul din interiorul și din afara școlilor. Raportul propune un orar școlar care să includă cel puțin trei ore de activități fizice pe săptămână și o conexiune între activitățile fizice din interiorul și din afara școlii. De asemenea, se dorește includerea minorităților etnice și a persoanelor cu dizabilități, precum și introducerea educației fizice ca disciplină obligatorie în școala primară și în liceu. Astfel, educația fizică ar trebui să fie obligatorie în programele educaționale, iar copiii ar trebui să aibă cel puțin trei ore de sport pe săptămână. În plus, raportul cere statelor membre să asigure obligativitatea unei anumite cote de ore pentru educație fizică în școli, în ciclul primar și secundar, iar, la nivel academic, să asigure un grad mai mare de integrare între sport și cursurile obișnuite. Parlamentul îndeamnă statele membre să continue campaniile de informare destinate copiilor de vârstă școlară și părinților acestora cu privire la conexiunile între modul de viață sănătos, exercițiul fizic și alimentație. Mai mult, deputații susțin că ar trebui acceptate acele principii conform cărora în orar ar trebui să fie prevăzute cel puțin 3 ore de educație fizică pe săptămână, urmând ca școlile să depună eforturi pentru a depăși acest prag, în funcție de posibilități. Ei recomandă utilizarea fondurilor structurale pentru înființarea și dezvoltarea unităților sportive școlare din regiuni defavorizate și invită Comisia, Consiliul și statele membre ca, ținând seama de principiul subsidiarității, să elaboreze un cadru legislativ care să ajute la creșterea investițiilor și a mijloacelor materiale alocate pentru activitățile sportive ale tinerilor. În contextul în care raportul subliniază că educația fizică este singura disciplină din programa școlară care urmărește pregătirea copiilor pentru un stil de viață sănătos și care transmite valori sociale importante (autodisciplină, solidaritatea, spiritul de echipă, toleranța și sportivitatea) e clar că toate aceste „indicații prețioase“ ar trebui de urgență puse în practică. Realitatea dovedește însă că principiul amânării îl bate pe cel al subsidiarității!

CONCLUZII:

Educația fizică reprezintă o componentă a educației, exprimată printr-un tip de activitate motrică ce dispune de forme de organizare și reguli de desfășurare, care urmărește optimizarea potențialului biomotric și psihic al individului, în vederea creșterii calității vieții.

Sportul este o activitate de întrecere, constituită din ansamblul ramurilor de sport, care are drept obiectiv dezvoltarea condiției fizice și psihice a individului, pentru obținerea de performanțe în competițiile de toate nivelurile.

Educația fizică și sportul dezvoltă o arie complexă de interese, trebuințe, motivații. Educă ambiția, curajul, emulația, atenția distributivă, hotărârea, fermitatea, perseverența, calmul, modestia, onestitatea, multiple trăsături de voință și caracter. Calitățile intelectuale, calitățile fizice și calitățile morale se conturează cu maximum de durabilitate și eficiență în activitățile corporale.

Pretutindeni în țările civilizate educația rămâne tributară idealului antic “Mens sana in corpore sano” (o minte sănătoasă într-un corp sănătos). Prezența orelor de educație fizică și sport în școală este absolut necesară pentru a stimula mișcarea în rândul elevilor și chiar performanța sportivă. Fiecare copil are dreptul la o educație armonioasă care să îi ofere atât accesul la cunoștințe de natură să îl ajute să cunoască și să înțeleagă mai bine lumea în care trăim, să își dezvolte potențialul și gândirea autonomă, dar și la practicarea mișcării și a sportului.

Date fiind toate aceste argumente, care nu sunt nici pe departe epuizate, cerem ca disciplina numită “Educație Fizică și Sport” să fie CU ADEVĂRAT repusă în drepturi, cerem ca greșeala făcută prin reducerea orelor din trunchiul comun să fie reparată cât mai repede, pentru a nu purta mai târziu responsabilitatea unor generații schilodite, obeze, amotrice. **Considerăm că fiecare elev din această țară membră a Uniunii Europene, are dreptul la CEL PUȚIN TREI ORE DE EDUCAȚIE FIZICĂ PE SĂPTĂMÂNĂ, incluse în trunchiul comun din planul cadru de învățământ!**

Argumentele care pot fi aduse în favoarea demersului nostru sunt multe și puternice, sunt imbatabile, de necontestat! De aceea suntem încredințați că toți românii care doresc să avem o națiune sănătoasă vor subscrie intenției noastre de a face ceva concret pentru normalizarea acestei situații. Invităm pe cei care pot aduce puncte de vedere pertinente în favoarea acțiunii pe care o demarăm, să adauge și alte argumente! Trebuie să facem ceva urgent, pentru că nu putem aștepta ca națiunea noastră să alunece și mai mult pe panta periculoasă a sedentarismului și lipsei de cultură pentru sport și mișcare! A sosit timpul să ne trezim și să nu ne mai lăsăm conduși precum o masă de manevră după bunul plac al unuia sau altuia care ajunge conjunctural într-o funcție de decizie!

Mulțumim pe această cale autorilor Manifestului pentru Educație Fizică și Sport (Prof. univ. dr. Adrian Dragnea, Prof. univ. dr. Aura Bota, Prof. univ. dr. Silvia Teodorescu, Conf. univ. dr. Monica Stănescu), precum și doamnei Prof. univ. dr. Gloria

Rață, domnului Conf. univ. dr. Mârza Dan, care ne-au inspirat și susținut în alcătuirea acestor materiale.

Prezentăm aici și PLANUL DE ACTIUNE - PENTRU DEZVOLTAREA EDUCAȚIEI FIZICE ȘI SPORTULUI ÎN ROMÂNIA, așa cum a fost gândit de către autorii Manifestului pentru Educație fizică și Sport:

EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT ȘCOLAR/UNIVERSITAR:

1, Alocarea în „trunchiul comun”, pentru clasele I-XII, a 3 (trei) ore de educație fizică, pe săptămână.

MECTS

2. Alocarea unei ore de ansamblu sportiv pe săptămână, pentru fiecare clasă din învățământul preuniversitar.

MECTS

3. Legiferarea „Etichetei Europene” și acordarea acesteia unităților de învățământ care promovează educația fizică și sportul în rândul elevilor, conform documentelor CE.

MECTS

4. Realizarea Registrului național de monitorizare a potențialului biometric al populației școlare.

MECTS

5. Predarea orelor de educație fizică la clasele I-IV de către profesorul de educație fizică și sport.

MECTS

6. Menținerea, cu caracter obligatoriu, în planurile de învățământ ale facultăților, a orelor de educație fizică și sport, în limita a 3-4 credite transferabile.

MECTS

SPORT ȘI ACTIVITĂȚI FIZICE DE TIMP LIBER:

1. Elaborarea Strategiei de dezvoltare a activității sportive din România, pentru perioada 2009-2012. Integrarea în Planul de Acțiune „Pierre de Coubertain” al Comisiei Europene.

MECTS

2. Elaborarea și implementarea programului „România în mișcare”, pentru activități sportive de timp liber.

MECTS

3. înființarea Comitetului de elaborare și aplicare a „Programului pentru Activități Fizice pentru Sănătate” (HEPA), inițiat de CE.

MECTS și MS

4. Elaborarea și implementarea Programului Național de Selecție pentru Sport.

MECTS

5. Elaborarea Regulamentului de transfer a bazelor sportive de la autoritățile centrale la cele locale și prevenirea schimbării destinației acestora. înființarea Registrului al bazelor sportive.

MECTS și MAI

6. Elaborarea și implementarea Programului de Dezvoltare a Cercetării și Asistenței Științifice în Sport.

MECTS/INCS

CONSIDERENTE DE NATURĂ FINANCIARĂ

În privința aspectelor financiare, trebuie specificat că sub nici o formă **nu vor exista cheltuieli suplimentare!** În ceea ce privește clasele I-IV, resursele bugetare sunt deja alocate, mai ales dacă elevii vor face orele de educație fizică și sport cu învățătorii. În privința celorlalte cicluri de învățământ preuniversitar, dacă se va da curs acestor modificări, singura deosebire va fi aceea că **TOȚI** elevii vor putea beneficia de cele trei ore de educație fizică, pentru că ele vor putea fi cuprinse în orarul lor zilnic. Aceste ore există, sub forma ansamblurilor sportive și a orelor de formații sportive, deci profesorii sunt plătiți pentru ele, numai că, mai mult de 85% dintre elevi nu participă, din cauza faptului că sunt desfășurate în afara programului zilnic, după, sau înainte de cele 6 ore normale de curs. Marea provocare va fi aceea de a reuși alcătuirea unui orar care să nu încarce elevii din punct de vedere al timpului alocat prezenței la școală. **Dar nu educația fizică este obiectul care trebuie redus din orar.** Aici lăsăm pe cei în măsură, să hotărască ceea ce trebuie făcut și sperăm că o vor face într-o manieră plină de profesionalism și obiectivitate! **În plus, pe termen mediu și lung, indicele de sănătate al populației școlare va crește,** fapt care va avea repercusiuni asupra cheltuielilor bugetare din sistemul sanitar, în sensul că se vor face economii semnificative.

Prezentăm, atașat, o anexă cu câteva extrase din legislația europeană de referință privind importanța sportului în educație și necesitatea prezenței acestuia în programa școlară și emoționanta pledoarie pentru sport a celebrului cântăreț Vasile Șeicaru, postată pe blogul său personal.

ANEXĂ

Prevederi europene care intră în contradicție cu decizia iresponsabilă a MECTS de reducere a orelor de educație fizică și sport din programă:

Rezoluția Parlamentului European din 13 noiembrie 2007 privind rolul sportului în educație (2007/2086) în care se prevăd, printre altele, următoarele:

- “1. reafirmă interesul legitim al UE pentru sport, în special pentru aspectele sociale și culturale ale acestuia, precum și pentru valorile educaționale și sociale pe care le transmite, ca autodisciplină, autodepășirea, solidaritatea, competiția onestă, respectul pentru adversar, integrarea socială, opoziția față de orice formă de discriminare, spiritul de echipă, toleranța și sportivitatea;
3. subliniază faptul că, în societatea noastră multiculturală, sportul poate și ar trebui să facă parte din educația formală și informală, cercetările arătând că activitatea fizică regulată îmbunătățește starea psihică și fizică, având totodată efecte benefice asupra capacităților de învățare;
5. subliniază faptul că sportul și activitatea fizică pot avea o contribuție importantă la combaterea tendințelor negative în sănătate cum ar fi stilul de viață sedentar și obezitatea; se referă la Eurobarometru special 246 privind sănătatea, alimentația și nutriția din noiembrie 2006 care se referă la caracteristicile fizice și de sănătate ale europenilor, la modul lor de a se hrăni și la probleme legate de obezitate și de lipsa de mișcare;
10. invită statele membre să confere educației fizice un caracter obligatoriu în școli și licee și să accepte acele principii conform cărora, în orar, ar trebui să se prevadă cel puțin trei ore de educație fizică pe săptămână, în vreme ce școlile ar trebui să fie încurajate să depășească acest prag, în funcție de posibilități;
17. salută decizia Comitetului Olimpic Internațional de a organiza Jocurile Olimpice pentru tineret începând cu 2010, eveniment care va contribui la sporirea gradului de conștientizare a tinerilor privind spiritul olimpic și importanța sportului;
19. încurajează statele membre să-și modernizeze și să-și îmbunătățească politicile de educație fizică, asigurându-se în special că, în școli, există un echilibru între activitățile fizice și cele intelectuale, să investească în calitatea amenajărilor sportive în școli și centre de antrenament și să ia măsurile necesare pentru a face ca instalațiile sportive și programa de învățământ să fie accesibile tuturor elevilor, acordând atenția cuvenită celor

cu handicap; sugerează sprijinirea unei game largi de activități sportive, în așa fel încât toți elevii să aibă o șansă reală de a practica diferite sporturi; solicită statelor membre să își dea acordul cu privire la cerința de a crește numărul de ore de educație fizică în școli; cere statelor membre să promoveze recunoașterea instituțiilor și organizațiilor care contribuie la o mai bună integrare a activităților sportive în sistemul școlar și preșcolar; este în favoarea acordării unor avantaje financiare cluburilor sportive care au acorduri de colaborare cu școlile, instituțiile de învățământ, centrele pentru tineret și alte organizații voluntare sau comunitare implicate în proiecte de formare continuă;

20. invită statele membre să garanteze condițiile corespunzătoare pentru respectarea numărului minim de ore de educație fizică stabilit, având în vedere că exercițiile fizice efectuate în mod regulat contribuie în mod semnificativ la reducerea cheltuielilor în domeniul sănătății;

52. invită statele membre să se asigure că diversitatea sporturilor oferite încurajează copiii să adopte o atitudine deschisă către lume și să dobândească valori precum respectul de sine, respectul pentru ceilalți, solidaritatea, conștientizarea propriei situații și toleranța;"

Comisia comunităților europene

Cartea albă a sportului

1. INTRODUCERE

"Sportul face parte din patrimoniul oricărui bărbat și al oricărei femei, iar absența acestuia nu poate fi nicicând compensată." – Pierre de Coubertin

Sportul este un fenomen social și economic în continuă dezvoltare, cu o contribuție importantă la obiectivele strategice ale Uniunii Europene referitoare la solidaritate și prosperitate. Idealul olimpic de dezvoltare a sportului în vederea promovării păcii și înțelegerii între națiuni și culturi, precum și a educației celor tineri, s-a născut în Europa și a fost susținut de Comitetul Olimpic Internațional și de Forul Olimpic European.

Sportul îi atrage pe cetățeni, dintre care majoritatea participă în mod regulat la activități sportive. Acesta generează valori importante precum: spiritul de echipă, solidaritatea, toleranța și fair play-ul, contribuind la dezvoltarea și împlinirea personală.

2.1 Îmbunătățirea sănătății publice prin intermediul activităților fizice

Lipsa de activitate fizică duce la excesul de greutate, favorizează apariția obezității și a unor afecțiuni cronice precum bolile cardio-vasculare și diabetul, care afectează calitatea

vieții, pun în pericol viața persoanelor și creează probleme economiei și bugetului alocat sănătății.

Cartea albă a Comisiei „Strategie pentru Europa privind problemele de sănătate legate de alimentație, excesul de greutate și obezitate” subliniază importanța adoptării de acțiuni pro-active în vederea contracarării declinului înregistrat în privința activităților fizice, iar acțiunile sugerate în cele două Cărți în privința activităților fizice se vor completa reciproc.

Organizația Mondială a Sănătății (OMS) recomandă cel puțin 30 de minute de activitate fizică ce necesită un efort moderat (inclusiv activități sportive, dar nu numai) pe zi pentru adulți și 60 de minute pentru copii.”

“(…) Comisia încurajează statele membre să examineze modul în care promovează conceptul de viață activă prin intermediul sistemelor naționale de educație și de formare, inclusiv prin formarea profesorilor.”

Recomandarea nr. 6 / 2003 a Comitetului de Miniștri ai Consiliului Europei

Despre îmbunătățirea educației fizice și sportului pentru copii și tineri în toate țările europene

În preambulul acesteia se spune, printre altele:

“Conștienți de importanța și cunoscând beneficiile care provin din prevederea în programele școlare pentru toate grupele de vârstă a educației fizice și sportului practicate în mod regulat și adecvat”

“Notând că lecțiile de educație fizică și sport asigură, de asemenea, un context pentru deprinderea valorilor importante promovate de Consiliul Europei precum toleranța și fair-play-ul, experiența faptului de a câștiga și a pierde, coeziunea socială, respectul pentru mediu și educația pentru o cetățenie democratică”

Comitetul de Miniștri ai Consiliului Europei recomandă ca guvernele statelor membre să:

1. studieze căile prin care prevederea privind educația fizică și sportul pot fi îmbunătățite în țările lor pentru toți copiii și tinerii, inclusiv pentru cei cu dizabilități.

Să ia în considerare nevoia de a îmbunătăți calitatea educației fizice și a sportului disponibil pentru toți copiii și tinerii, și să asigure timpul necesar pentru acest lucru, de

exemplu, de minimum 3 ore pe săptămână de educație fizică în programa pentru a atinge aceste scopuri.

Rezoluția Parlamentului European din 8 mai 2008 referitoare la Cartea albă privind sportul (2007/2261)

la capitolul:

“Educația, tinerii și sănătatea

28. subliniază rolul sportului în educație, unde acesta poate inocula tinerilor valorile toleranței și respectului reciproc, ale onestității și respectului pentru corectitudine, precum și rolul său profilactic, în special în privința combaterii obezitității;

29. salută propunerea Comisiei de a promova activitățile sportive și exercițiile fizice ca factori importanți în standardele educaționale, în așa fel încât să contribuie la creșterea nivelului de atractivitate al școlilor și la îmbunătățirea rezultatelor școlare; sprijină recomandările Comisiei ca statele membre să elaboreze strategii la nivel național, care să încerce, în cadrul programelor educaționale, să dezvolte și să consolideze ponderea activităților fizice în rândul copiilor și al școlărilor de la o vârstă fragedă; subliniază importanța finanțării activității fizice din școli, care este esențială pentru evoluția psihologică și fizică a celor mai mici copii, fiind, în același timp, un instrument de îngrijire a sănătății pentru cei tineri și mai puțin tineri;

30. invită statele membre să încurajeze luarea de măsuri suplimentare pentru promovarea sportului și a exercițiilor fizice ca un factor important în ridicarea nivelului educațional național și să profite din plin de ocaziile oferite de programele comunitare privind mobilitatea la fiecare nivel de educație, formare profesională și învățare continuă;”

Pledoarie pentru sport ! – Vasile Seicaru

Sport, miscare, educatie fizica...sala ! Ai crede ca toate-s intr-o oala, dar nu e de loc asa ! Am invatat din facultate ca sport insemna tot ce tine de performanta ! Miscare e un termen mai general, iar educatia fizica tine strict de latura pedagogica a problemei !

De ce iti spun despre asta acum ? Pentru ca de cateva zile ma uit si ma bucur de Campionatele Mondiale de Atletism de la Berlin ! Ma bucur si in egala masura ma intristez si chiar ma revolt (in sinea mea, in interiorul meu, stai linistit, ca nu ma ratzoiesc la nimeni) ! Ieri, era trecut de miezul noptii, si stadionul olimpic, locul de desfasurare al evenimentului sportiv al anului, era plin ! Ce mentalitati, ce deosebire de tot ce se intampla pe la noi, cata bucurie la astfel de participari, ce reactii la noile recorduri ca de altfel si la ratari, ce frumuseti de stadion, ce oameni frumoși, de loc nervosi, cata lipsa de

stres, cata satisfactie pe chipuri...parca eram pe alta planeta ! Priveam si nu-mi venea sa cred ca semenii nostri din majoritatea tarilor civilizate din Europa umplu stadioane, vin si la fotbal, dar si la handbal, volei, box, inot (la noi nici nu mai sunt bazine de inot, la ce sa vina lumea...stiu bine asta ca am un frate antrenor de inot, iar eu insumi am terminat facultatea cu specializarea inot) . Unii comentatori m-ar putea indamna sa-mi vad de muzica mea, sa nu ma bag in asta ca nu ma pricep, ca nu e treaba mea ! Ba e treaba mea bre, ba ma pricep, ca am fost un student si un profesor foarte bun, si stiu cum vine treaba cu miscarea, cu sportul, si mai si vad si inteleg printre altele de ce suntem vazuti si judecati in halul in care suntem, de toata lumea, de absolut toata lumea din jur, ca nu-ti vine sa mai vorbesti limba romana cand iesi din tara, de teama sa nu fii privit cel putin ciudat pe strada . Si Dumnezeu sa ma ierte, au dreptate, au perfecta dreptate ! De felul in care e privit sportul, de legi, de importanta pe care ar trebui s-o dea sportului cei care ne conduc destinele in tara asta, tara pe care probabil ar fi trebuit s-o parasim daca am fi stiut ca ajungem in starea jalnica in care am ajuns aproape cu totii, depind toate . Si ne mai intrebam de ce arata romanii din ce in ce mai rau, de ce sunt atatia supraponderali, atatia sedentari, atatia oameni obositi cand n-ar trebui, atat de putine rezultate bune la Olimpiade, la Campionate Europene sau Mondiale, si culmea, de ce privim cu atata curiozitate si uimire semenii de-ai nostri care alearga prin parcuri sau prin alte locuri pe unde mai exista vreun spatiu verde. Am vazut cum o campioana olimpica a fost jignita si acoperita pe timpul antrenamentului ei intr-un parc, de mizerii, stropita cu bere si in ultima instanta umilita de oameni care cred ca sportul este circ, sau gluma, sau distractie !

De sus de tot pleaca toate, de la oamenii politici care n-au alergat in viata lor nici macar pana la tramvai, n-au jucat nici un joc in viata lor, n-au calcat la vreo manifestare sportiva decat atunci cand sunt camere de filmat prin preajma, sau daca se afla in campanie electorala ! Numele romanilor lipseste de peste tot de la marile manifestari sportive, si cand apar, rezultatele sunt din ce in ce mai slabe ! Pai cum sa fie bune, cand nu exista baze sportive, bani pentru sport, interes, legi, iubire pentru miscare si pentru sport, si mandrie cum ca am putea fi si noi macar la start daca nu pe podium ! Vor trece ani pana cand sportul va fi din nou respectat in Romania...poate cand la conducerea ei vor veni oameni care vor intelege si vor privi altfel lucrurile decat o fac cei de acum...poate vor reusi cei tineri, cei foarte tineri ! Si atunci poate vor aparea altii precum Patzaichin, Nadia, Penes sau Iolanda Balas ! Sportul, ca mod de exprimare si ca prilej de ambitie si de mandrie nationala...ajuns la final, ca un batran lipsit de puteri, plin de artroze, artrite, osteoporoze, colesterol si gaze in stomac ! Iata de ce ma revolt, regret, si privesc cu ciuda ca la ei se poate si la noi nu !

Acestă expunere aparține unui grup de profesori de educație fizică și sport din județul Vrancea: Prof. Mincă Vica , Prof. Eufrosie Florin, Prof. Pîrlea Cătălin, Prof. Bosnea Laurențiu, Prof. Bulancea Radu, Prof. Pionescu Cătălin, Prof. Zaharia Marius

In temeiul Art. 74 din Constitutia Romaniei si in conformitate cu prevederile art. 85 alin.[2] din Regulamentul Senatului republicat, inaintam prezentul proiect de lege.

INITIATORI

Senator Placinta Sorina

Senator URBAN IULIAN

Grupul Parlamentar al PDL din Senat

DEPUTAT

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

SENATOR

Marmuze

Senator Vasile NISTOR

Senator Mircea Popescu

MIRCEA URBANOVIC

OREST ONOFREI

RUSSET ION

MARIAN OVIDIU

IOAN SBIRCIU

Alexandra MOGANU

FODOREANU

UDRISTOIU TODOR

BART ION

NITA MIHAI

Andrei Florin MIRCEA

BADESCU IULIAN

DAVID GHEOR GHEORGHE

STAIU DUMITRU FLORIAN

BANITS MIRCEA

NECULA MARIUS

Bata Petru

Dobro Nicolae

JURCAN DOREL

Ioan Vasile C. ION

HUMELNICU ADRIAN